

ZEMPLÉN.

Előfizetési ár:

Egy évre 6 frt.
Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 f. 50 k.

Előfizetési pénzek
valamint minden köz-
lemény a szerkesztő-
séghez S. a. Ujhelybe
bérmentv. küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Nyílt térben egy
sor 10 kr.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit se-
egyszeri hirdetésnél
5 kr.

Többszörinél olcsóbb.

Bélyeg díj mindig
30 kr.

Előfizetések és hir-
detések felvételnek
Lövy A. könyvkeres-
kedésében és a szer-
kesztőségénél.

**Közlöny a társasélet,
közgazdaszat, irodalom s humor köréből.**

4-ik szám.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

II-ik évfolyam.

január 26-án 1871.

A harc alatt.

Oh Frankhon! szent világszabadság!
Ha együtt hallom nevetek
Lelkem repes, — vágyó szívem föllángol,
Kéjes örömtől sirok, nevetek. —

Már látom, a mint Európa
Rablánczai lehullanak . . .
S mint örül a világot visszanyert vak
A szabadság fényes sugárinak! . . .
Látom egy testvérölelésben
Összeforni a népet . . .
Eloltva a meghasonlásnak üszkét
Mit közjök cselszövő kéz vetett. . .!

S oh Frankhon! hogy gyász váltsa fényed
Vad erő, zsarnok kény alatt,

**Tegyük jutalmazóbbá a munkát
minden irányban.**

Kell, hogy a nemzeti politika fő ágazatai
közé tartozzék a munkának minél jutalmazóbbá
tétéle, mert kulturai állapotát valamely nem-
zetnek nemcsak az alkotmány, nemcsak a litte-
ratura jelezik, hanem annak fokozatát még meg-
foghatóbban előnkbe állítják munkaképességé-
nek látható művei, mert a munkaképesség fejlesztésére

S veled egy megváltó név sirba szálljon —
Megöl csupán a kínos gondolat. . .

Már látom, mint tombol az önkény
Hogy félelmének vége lett . . .
Mint kárognak a prédavágyó varjak
Zavartalan a nagy halott felett . . .!
Látom mint hurczolják reá a
Végzetlen súlyok halmazát,
Hogy ne kísérthessen többé szelleme
S nyomott maradjon örök éjen át. . .!

Nem! . . . nem! . . . mert földjenek reá bár
Sirkőtől szikla-óriást,
Nem marad lenn soká, mi önmagában
Birja a létet, . . a föltámadást. . .!

H. Kálmán.

tésére csakis a megjutalmazás szolgál ösztönül.
Sajnos azonban, hogy a nemzeti munka
maig sem részesül méltó jutalomban, s így nem
csuda, ha nemzetünk munkaképességének még
mindez ideig sincsenek oly művei, melyek kul-
turai állapotának azon fokozatát tüntetnék föl,
melyet más nemzetek a korról haladva felmu-
tatni képesek; és be kell magunknak vallani,
hogy az új kornak gyors haladási jellegét ha-
zánk határain belül, az ország fővárosán kívül
alig észlelhetjük.

Ez egyébiránt korántsem a nemzetnek, hanem azon rendszernek róható fel hibául, a mely politikai és társadalmi életére századok óta folyvást nyomást gyakorolt, és a mitől még maig sem szabadulhatott meg a nemzet teljesen.

Ezen százados nyomástól könnyű lett volna ugyan a kiegyezés alkalmával megszabadulni a nemzetnek; annál is inkább, mivel a felség egész bizalommal nyujtá jobbját feléje. De mi haszna, ha vezérférfaik ez alkalmat felhasználni és az állami bajok mellett a benső társadalmi bajokat hiven ecsetelni elmulasztották.

Ha a nemzet vezérférfaik akkor, midőn az óriási teher elvállásáról volt szó — azt mondják vala a felségnek: urunk, királyunk! mi ugyan hajlandók vagyunk a teherben aránylagosan osztozni; de vegye felséged tekintetbe, hogy míg a Lajthántuliak birtokában vannak mindazon segélyeszközöknek, melyek terheiket elviselhetőkké teszik s ily módon kifejlett iparuk, kereskedelmük biztos segélyforrásokat nyujtanak: Magyarország népei ezen segélyeszközöktől, jelesen vám, hitel- és kereskedelmi viszonyaiknak önmaguk általi berendezhetésétől meg vannak fosztva; épen ezért a hazai ipar, kereskedés és földmivelés fejlődésnek nem indulhat, és így jövedelemforásaik szaporodását egyáltalán nem várhatják; következőleg az elvállalendő nagy teher alatt tönkre megy a nemzet. Ha, mondom, vezérférfaik a kiegyezés alkalmával ilyforma paraphrasisokkal állanak elő és a benső társadalmi bajokat egész meztelenségükben tárják fel vala a felség előtt: biztosak lehetünk arról, hogy ő felsége a fentebb említett segélyeszközöket nem tagadta volna meg a nemzettől; melyek alapján most már a nemzeti munka jutalmazóbb volna minden irányban.

Ez egyébiránt még nem késő. És ha a nemzetgyűlés akarja, amint hogy akarnia is kell, nehogy a nemzet a végpusztulás veszélyének legyen kitéve, — ő felsége ezen akaratnak bizonyára gátat nem vetend. Annál inkább nem, mivel Isten és ember előtt méltányos, hogy oly óriási teher megbírására, mint a minőt az országgyűlési többség elvállalt, — a nemzet képesítve legyen. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha az itt körülírt segélyeszközöknek mielőbb birtokába jut.

Mert matematikai bizonyosság, hogy ha a

nemzet pénzügye, hitelviszonyai és kereskedelme nemcsak saját politikájától és gazdaságától, hanem Ausztria, sőt nem is Ausztria, hanem egyesek politikai nézetétől, hitelmiveleteitől is függ még ezentúl is; és ha a nemzet épen ezen okból nem szaporodható segélyforrásaiból ezután is csak azt fordíthatja anyagi helyzetének javítására, a mi a közügy folytán fizetett tributumból marad: akkor nemcsak a nemzeti munka lesz háládatlan és nemcsak a munkaképességnek ugyanis nehezen szaporodó művei fognak megsemmisülni, hanem az óriási teher alatt megsemmisül elvégre maga a nemzet is. Hiszen egyetlen kereskedelmi szerződés is elég arra, hogy egy országot tönkre tegyen. Bizonyítja ezt Portugal, mely az 1802-ben kötött methuni szerződések áldozatja lett.

Igen sokan vannak ugyan olyanok, kik folyvást azt állítják, hogy a kiegyezés folytán a nemzeti munka nyüge alul felszabadulván, az most már mindinkább jutalmazóvá válik. És ez állításuk igazolásául rámutatnak a megindult nemzetgazdasági pezsgésre s azt mondják: ime az iparosnak folyton sok munkája van; a kereskedő pedig egyre nagy fogyasztó közönségnek örvend; míg a földmivelő tíz forintot adja el buzáját.

Igaz, hogy a nemzetgazdasági pezsgés annyira — mennyire megindult. De az is igaz, hogy ez korántsem a kiegyezés műve, hanem rendkívüli körülménynek köszönhető, amit a lajthántuli s lajtháninnyi helyzet közti különbség is eléggé megvilágít.

Mert míg Ausztriának vám, kereskedelem és pénzügy, szóval minden internacionális befolyás saját rendelkezése alatt áll; Magyarország e tekintetben idegen érdekeknek van alárendelve. És így, míg az örökös tartományokban az iparos, kereskedő s földmivelő az említett tényezők közreműködésével folyvást biztos piacra számíthat és évről évre tőkésíthet: nálunk az iparos és kereskedő áruival s iparcikkeivel csupán a hazai piacra van utalva, s akkor adhatja el azokat, ha bő termése és nagy gabnakivitele van az országnak; — de ez esetben is le kell tennie arról, hogy tőkésíthessen; mert előre gondoskodnia kell arról, hogy rossz termés vagy bő termés, de semmi kivétel esetére, magát a tönkrejutás ellen megóvhassa, vagy az előbbi mostoha években csinált adósságát tör-

leszthesse. A földmivelő pedig a legkedvezőbb években sem tőkésíthet; sőt örül, ha óriási közterhe folytán isolált állapotában megtarthatja azt, amije van.

Igaz ugyan, hogy az általános fejlődés korszakában arra gondolni nem lehet, hogy az állam kiadásai s így a közterhek apadjanak. Anglia a legszabadabb ország; mégis 1685—1841-ig mig népessége csak háromszorosodott, államkiadásai 14-er nagyobbak lettek; s mig Ausztria-Magyarországban egy főre 8 forint adó esik, Angliában 23. Ott azonban a helyes államintézmények folytán bámulatra méltó jutalomba részesül a nemzeti munka s így az adózók fizetési képessége is nagy mérvben növekszik; mig Magyarországon a hiányos rendszer folyvást akadályozza a nemzeti munka illő megjutalmazását s egyre a megélhetés gondjaival gyötri magát a nemzet.

Ehez aztán hozzá járul még az is: hogy minden mérő gabna, mely kiszállítatik; minden darab arany, minden vassin, minden vasuti kocsi, szóval minden mi behozatik, vagy Magyarországból kivitetik: a bécsi tőzsdén megdézsmáltatik a papirpénz-gazdálkodással; és így a nemzet keserves keresményének még 25%-je is elvesz a már két évtized óta tartó agio folytán.

A kiegyezés tehát korántsem szabadította fel nyüge alól a nemzeti munkát, s így a megindult nemzetgazdasági pezsgés nem a kiegyezésnek hanem annak köszönhető, hogy pár év óta folyton bő termése s nagy gabnakivitele van az országnak; a minék ugyan épen ellenkezője is beállhat és pedig ugyanannyi éveken át. Következőleg a nemzet fáradságos munkájának jutalmát még mindig a véletlennek köszönheti; már pedig a véletlen végzemes is szokott lenni, a mire elég szomorú példát mutat fel a mult.

Azért okuljunk a multból, s gondoskodjunk a már annyiszor megnevezett azon segélyeszközökről, melyek által óriási közterhünk s magán-szükségeinkkel szemben munkánkat jutalmazóbbá tehetjük. És maga az aristokratia is fogjon kezét a munka és pénz embereivel, s érvenyesítse a „társulás“ üdvös eszméjét minden irányban és legyen ez jelszava: „Együtt; mert ez a munka sikere, ez a vagyon titka.

Kunsch.

Emerenciához.

Szemeidnek csillagos világa
Ah! oly fényvel tündöklök ragyog!
Szeress engem Zemplén szép virága,
Ne nézd azt: hogy poéta vagyok.

Hisz oly ritkán írok én most verset.
Tudja isten sokan vagyunk már!..
A dicsőség fényes csillagából
Minden tiznek jut egy fél sugar!

S ha írok is, írok fűröl fáról..
Csókjaidat — ne félj édesem,
Irtóztató rossz versekbe gyurva —
Divat-lapban dobra nem verem. —

Kakadu,

TÁROGATÓ.

— A honvédelmi ministerium a hatóságoknak meghagyta, hogy a fogságban levő honvédek fogságuk ideje alatt polgári öltönnyel láttassanak el.

— Február hó 9-én, országos vásárunk leend.

— Lapunk 1-ső számában egy s.-pataki szuplikánsnak Lütke és Ladmacz közötti megfagyását újságoltuk, azonban illetékes helyről vett értesítés nyomán jelenthetjük: miszerint az érintett diák nem a s.-pataki főiskola növendékei közé tartozott.

— A s.-pataki jogász-bálra nézve „egy jogász“, tollából a következő sorokat vettük: „Régen volt Patakon olyan bál, mint az idej jogász-bál, csak hogy — fájdalom — furcsán lett nevezetessé. Először a cigány adta tudunkra: hogy ne várjuk, mert nagy a hófúvás s nem jöhet a vasuton, mintha bizony mi kikötöttük volna volna, hogy szekeren ne jöjjön. Aztán meg egy derék jogász ur emiatti barátában kancsót dobott a jó mulatság, solid arczához, de elébb vagy háromszor kiürítette. Így aztán lett nekünk rossz zenénk és jó zürzavarunk. Szerencse, hogy az illuminált egyéniség a jól folyt mulatságnak csak utolján kezdte el garázdálkodását, s nem üzészét arczatlanságával a különben igen válogatott közönséget. Rendes dolog lett volna, ha a rendezőség igyekezett volna jóeleve gondoskodni arról: hogy a rakoncátlanokot hozzá méltó őrizet alá vétesse, bár e tekintetben egészen mégsem vádolható; mert nem akarta saját maga előidézni a skandalumot az erőszakos kivetés által, remélvén: hogy talán szép szóval sikerülend lecsillapítani az illető, — még egy ideig csak — lár-mázó egyéniséget. — Ez ügyet csak azért igyekeztünk napfényre hozni; mert már is több álhir futotta be a beszélni szerető köröket, nagytván a dolgot amennyire lehet. Különben a jogász-testület

leszthesse. A földmivelő pedig a legkedvezőbb években sem tőkésíthet; sőt örül, ha óriási közterhe folytán izolált állapotában megtarthatja azt, amije van.

Igaz ugyan, hogy az általános fejlődés korszakában arra gondolni nem lehet, hogy az állam kiadásai s így a közterhek apadjanak. Anglia a legszabadabb ország; mégis 1685—1841-ig mig népessége csak háromszorosodott, államkiadásai 14-er nagyobbak lettek; s mig Ausztria-Magyarországban egy főre 8 forint adó esik, Angliában 23. Ott azonban a helyes államintézmények folytán bámulatra méltó jutalomba részesül a nemzeti munka s így az adózók fizetési képessége is nagy mérvben növekszik; mig Magyarországon a hiányos rendszer folyvást akadályozza a nemzeti munka illő megjutalmazását s egyre a megélhetés gondjaival gyötri magát a nemzet.

Ehez aztán hozzá járul még az is: hogy minden mérő gabna, mely kiszállítatik; minden darab arany, minden vassin, minden vasuti kocsi, szóval minden mi behozatik, vagy Magyarországból kivitetik: a bécsi tőzsdén megdézmatatik a papirpénz-gazdálkodással; és így a nemzet keserves keresményének még 25%-je is elvesz a már két évtized óta tartó agio folytán.

A kiegyezés tehát korántsem szabadította fel nyüge alól a nemzeti munkát, s így a megindult nemzetgazdasági pezsgés nem a kiegyezésnek hanem annak köszönhető, hogy pár év óta folyton bő termése s nagy gabnakivitele van az országnak; a minek ugyan épen ellenkezője is beállhat és pedig ugyanannyi éveken át. Következőleg a nemzet fáradságos munkájának jutalmát még mindig a véletlennek köszönheti; már pedig a véletlen végzelmese szokott lenni, a mire elég szomorú példát mutat fel a mult.

Azért okuljunk a multból, s gondoskodjunk a már annyiszor megnevezett azon segélyeszközökről, melyek által óriási közterhünk s magán-szükségeinkkel szemben munkánkat jutalmazóbbá tehetjük. És maga az arisztokratia is fogjon kezét a munka és pénz embereivel, s érvenyesítse a „társulás“ üdvös eszméjét minden irányban és legyen ez jelszava: „Együtt; mert ez a munka sikere, ez a vagyon titka.

Kunsch.

Emerenciához.

Szemeidnek csillagos világa
Ah! oly fényvel tündöklök ragyog!
Szeress engem Zemplén szép virága,
Ne nézd azt: hogy poéta vagyok.

Hisz oly ritkán írok én most verset.
Tudja isten sokan vagyunk már!..
A dicsőség fényes csillagából
Minden tiznek jut egy fél sugár!

S ha írok is, írok fűről fáról..
Csókjaidat — ne félj édesem,
Írtóztató rosz versekbe gyurva —
Divat-lapban dobra nem verem. —

Kakadu,

TÁROGATÓ.

— A honvédelmi ministerium a hatóságoknak meghagyta, hogy a fogságban levő honvédek fogságuk ideje alatt polgári öltönnyel láttassanak el.

— Február hó 9-én, országos vásárunk leend.

— Lapunk 1-ső számában egy s-pataki szuplikánsnak Litke és Ladmacz közötti megfagyását ujságoltuk, azonban illetékes helyről vett értesítés nyomán jelenthetjük: miszerint az érintett diák nem a s-pataki főiskola növendékei közé tartozott.

— A s-pataki jogász-bálra nézve „egy jogász“, tollából a következő sorokat vettük: „Régen volt Patakon olyan bál, mint az idej jogász-bál, csak hogy — fájdalom — furesán lett nevezetessé. Először a cigány adta tudunkra: hogy ne várjuk, mert nagy a hófúvás s nem jöhet a vasuton, mintha bírná mi kikötöttük volna volna, hogy szekeren ne jöjjen. Aztán meg egy derék jogász ur emiatti bántában kanecót dobott a jó mulatság solid arczához, de elébb vagy háromszor kiüritette. Így aztán lett nekünk rosz zenénk és jó zürzavarunk. Szerencse, hogy az illuminált egyéniség a jól folyt mulatságnak csak utolján kezdte e garázdálkodását, s nem üzé szét arczátlanságával a különben igen válogatott közönséget. Rendes dolog lett volna, ha a rendezőség igyekezett volna jőeleve gondoskodni arról: hogy a rakoncátlanokot hozzá méltó őrizet alá vétesse, bár e tekintetben egészen mégsem vádolható; mert nem akarta saját maga előidézni a skandalumot az erőszakos kivetés által, remélvén: hogy talán szép szóval sikerülend lecsillapítani az illető, — még egy ideig csak — lár-mázó egyéniséget. — Ez ügyet csak azért igyekezünk napfényre hozni; mert már is több álhír futotta be a beszélni szerető köröket, nagyitván a dolgot amennyire lehet. Különben a jogász-testület

illő elégtételt fog szerezni a hozzá nem méltó tagtárs felett."

Eddig terjed a balra vonatkozó tudósítás, míg az alábbi a későbbi kelt sorok múlt számunk e tárgyú újdonságának igyekeznek elvenni az élet. Az illető jogásztudület valóban nem érdemelt kényes helyzetét tekintve, tartózkodunk minden megjegyzéstől, s magára az érdekeltség nélküli olvasóra bizzuk, inkriminált újdonságunk s a beküldött desaveu között, a valóságra nézve párhuzamot vonni. Az ugyanazon tollból eredt sorok így hangzanak:

„A Zemplén“ 3-ik számában közölt újdonság végső pontjára bátor vagyok azon megjegyzést tenni: hogy az „orr kicsavarás“ csak annyiban való, mennyiben az orr tulajdonosa csakugyan szenvedett orr-meghuzásban, valamint az ujj-elharapás is csak ujj-megharapás volt, minélfogva sebről és kicsavarásról szó sem lehet e tekintetben. Továbbá előbbi levelem végén kilátásba lett elégtétel már másnap végrehajtatott; a jogásztudület egyhangulag kirekesztvén kebeléből az illető egyént, mihez a tanári kar is járult kirekesztésével, s most már teljesen ki van zárva az iskola kebeléből. — Egy jogász."

+ A háboru nyomorától sujtott francziák fölsegelésére adandó bál, nem mint irtuk febr. 1-én, de febr. 18-án fog megtartatni. A fölhívás e napokban bocsátatik közre. Rendező bizottmány: Löcherer Mihály, Balogh Károly, Kún Frigyes, Pintér Márton, ifj. Farkas Lajos.

— Spilenberg Oszkár barátunk ismét 13 frt. 50 krt. adott átszerkesztőségünknek, melyet a francziák nyomorának enyhítésére Tolcsván Stépan Ferencz örököseitől gyűjtött, mely összeg a már előbb gyűjtöttel általunk a pesti franczia konzulátushoz beküldetett.

+ Képes Ferencz megye törvényszéki ülnök f. hó 19-én hivataláról leköszönt.

— Egy megyei hivatalnok, jan. 18-án az apái erdőben egy nőéletét mentette meg, kit egy kitéhezett farkas üldözöbe vett, s ki végső kétségbeesésében olvasóján már utolsó imáját rebegé, várva a perczet, melyben vérszomjazó ellene által szét fog marcangoltatni, midőn a nevezett hivatalnok, ki éppen ekkor ott vadászott, történetesen meglátja a kinos jelenetet s egy jól irányzott lövésrel földre teríti a farkast. A halálra ijedt nő nem talált szavakat, hálája kifejezésére.

— Visszaélés a távirdánál. A távirdánál oly hamisítást fedeztek fel, mely a közforgalom érdekében annyira kívánatos távirdai pénzutasítványokra nézve, valószínűleg megszorító rendszabályokat fog maga után vonni. Munkácsról nyanyis valaki hamisított sürgőnyt küldött Kecskemétra 100 frt. kifizetése iránt s ezen összeg a kecskeméti postahivatalnál ki is fizettetett. E siker által felbátoritva, az illető másodszor 60 forintról szóló utalványt küldött s ismét megkapta a pénzt. A rögtön megindított nyomozás sem vezetett eredményre, mert az előirt formások a könyvezés stb., teljesítve voltak, hanem a tettes ismeretlen maradt.

— Az ujonczozás Gálszécsben febr. hó első napján fog megkezdetni.

— Vettük a „Divat“ f. évi 1-ő számát, melynek változatos tartalma tanúságot tesz róla, hogy szerkesztői nem csak a divatra, hanem olvasóik szellemi igényeinek kielégítésére is kitünő gondot fordítanak. Hízegés nélkül elmondhatjuk, hogy az az egyedüli magyar divat lap, mely eme kettős feladatot valódi buzgalommal iparkodik megoldani. Van ez első számaan egy figyelmet ébresztő értekezés, egy levél Toldy Istvántól, tárcza, beszély, több érdekes apróság, s a mit legelől kellett volna említenünk, egy gyönyörű költemény, Koszorus költőnk Arany Jánostól, kinek lantja hosszú hallgatás után e lapban szólal meg ismét először.

— Mikor e sorokat írjuk még javában lejtnek a „zemplénmegyei ifjak“ tánczvigalmában. Azon körülménynél fogva, hogy lapunk ma reggel jelenik meg, nem bocsátkozhatunk ezuttal a bál részletes leírásába, anyit azonban fölemlítünk: miszerint az, az „elegans és jól sikerült bál“ nevezetét minden tekintetben kiérdemlé. A hölgykoszoru egy valódi angyalseregnek tünt fel előttünk, melynek a költő szerint „aranyos zöld szárnya hiányozott csupán“. A terem diszitése az újidők elegans egyszerűségében volt tartva. A zene oly korrekt: hogy vidéken ritkítja párját, míg a konyha és kredencz szintén beillett a keretbe, mely oly vonzó képét tárta elének e bálban a farsangi mulatságnak.

Műfordítás.

Roma deliberante Saguntum perit.

Mig kétkedünk a vásárhelyi hidvám levágása fölött, a hid összeroskad.

— — — Qui miscuit utile dulci, Omne tulit punctum. — — —

Ha Miskának hasznos is édes is a vásárhelyi hidvám, le kell vágni punctum!

(Már levágott. Szerk.)

Zempléni adomák.

I.

Beállit a bodrogközi paraszt suhancz a szolgabíróhoz s megállva annak ajtajánál, hogy észrevétesse magát, elkezd nyikkangatni a magával ho-

zott, s hóna alatt tartogatott malaczt. A szolgabíró megsokallván a nem éppen kellemes malacz-muzsikát, kinyitja az ajtót, s némi indulattal kérdi az atyafitól:

— Nos mi baj, mi kell?!

— Semmi tekintetes uram, semmi! — válaszolt a fizkő alázatos szemhunyoritással —

— Hát akkor mit alkalmatlankodol s mi az ördögnek nyikgatod itt azt a malaczt?

— Nincs nekem semmi panaszom ides fűszolgabíró uram, hanem hát egy.. egy.. malaczkát hoztam — válaszolt ismét akadozva a rigó fiu —

— Ha malaczkát hoztál fiam hát vidd a konyhába, ott a feleségem majd kifizeti az árát.

— Instálom nem pénzért hoztam de.. de..

— De?! rivall reá a szolgabíró —

— De.. hát.. mert mindig azt hallottam ides apámtól: vess fiam a kutyának koczot, hogy ne ugassik... hát itt van ni! S ezzel a malaczt a szolgabíró elé dobva alázatos engedelmesség között eltávozott.

II.

Egy zimankós deczemberi estén S. a. Ujhely egyik kis-piaczi kocsmájába betér a legatioba menő diák mendikánsával. A kocsmába egy ismert jó kedélyü polgár is borozgatott, ki is azonnal fölismerve a jövevények mivoltát, megszólítja őket egész bizalmasan:

— Honnan és hova ily kacskaringós időben édes legatus uracsám?

— Az ünnepekre Czigándra, — válaszolt a diák, helyezkedve mendikásával a kecskelábos asztal egyik végére.

— Bezzeg jó volna most egy kis borocska, meg egy kis disznó-pecsenyéske ugy-e?!

— Uly tulvilági boldogságról még álmodnom sem lehet — válaszolt a diák pöfékelve egy pipává avanzsított agyag darabból.

— És már miért nem? — kérdi kedélyes polgártársunk — Fizetek én legatus uramnak bort, kolbászt meg még pástétót is, ha hirtelenében egy verset mond nekem, mert én látja élek és halok a versekért.

A legatus sem volt rest, oda sompolyodik a kocsmáros zsidóhoz, s halkán kérdi tőle: „Hogy hívják ezt az uri embert?”

— Rogosz Mátyás — felelé sugva a kocsmáros.

Ekkor a legatus a moccanás elibe áll s haját felborzolva felkiált: „Készen van a vers nagy jó uram!”

— Készen? derék! had halljam hát! — válaszola ez.

A legatus ekkor kiáll a mediumra s jól betanult taglejtéssel s nem kevesebb pathoszszal a következő verset ereszi szélnek:

Bort iszom én nem vizet
Rogosz Mátyás megfizet!!

Persze hogy lett aztán minden ami csak kell, s reggelig a mendikánsal együtt úgy leszített magukat mint — Csöngöri bácsiként — a Stopli.

*

Egy ifju házaspár szobájába az éjfél óráiban tolvaj lopódzott be. A menyecske észrevéve, hogy a szobában valaki jár, ijedten sugá férjének: „Muezuskám az istenért csinálj valamit; mert itt tolvaj van a szobában.”

„Hagyd el angyalom — válaszol a férj fejét behuzva — majd ki ég a szemem, már egy órája hogy ez a tolvaj itt kereskedik, és skandalum! sem mitsem talál.”

Élcz-röppentyük.

Összeszedve: Gercselyi Aurél által.

I.

Nyomós okok.

- A. Miért conservatív ön?
B. Arra nyolcz nyomós okom van!
A. S melyek azok?
B. Egy felesség és hét átkozott kölyök!

II.

- A. (B-hez, kinek neje egy árkot ugrott át) Hallja ön, az ön neje ugy ugrik mint egy ponny!
B. Kérem — már 25 éve dressirozom.

III.

A jegyzői irodában.

- A. Mondd meg csak nekem, mit csinálsz te hétköznapokon?
B. Semmit.
A. És vasárnap?
B. Akkor heti munkám jegyzőkönyvét csinálom.

IV.

A legjobb.

Betegnő: Oh Istenem! szeretnék az égben lenni:
Férje (az ágyban): Én meg a korcsmában!
A nő: Te mindig a legjobbat akarod!

V.

- A. Nos szolgabíró ur evett ön már?
B. Szolgab. Szolgálatjára!

- A. És mit?
 B. Sz. Egy pulykakakast!
 A. Hányan voltak hozzá?
 B. Sz. Kettő!
 A. És kik?
 B. Sz. Én és a pulykakakas!

VI.

- A. Meg tudná ön nekem mondani, hogy hívják chinai nyelven a „pénzügyminisztert“?
 B. Oh igen! Kling-Klang-pfutsch!

VII.

Egy gyöngéd nő leveléből.

Kedves szeretett férjem!

Mindenütt hiányodat tapasztalom. Oh vajha már ismét itt volnál! Szünetlenül rád gondolok, s midőn reggel és estve szobámba lépve „Schlafrock“-odat függni látom, azt óhajtom vajha te függnél ott!

VIII.

Hazatérő vándorlegény.

Lám lám! ők még mindnyájan élnek a régi jó barátok! Egyetlen egyet sem láttam még, a ki meghalt volna.

Epigrammók.

— A szerkesztői papirkosárból mezerlő Don L. —

I.

Klárka kék szeme, mint szép kék ég úgy mosolyog rád.
 Hogyha azonba borul, abba a menykő szorul.

II.

Nem vagy édes nem vagy mézes,
 Szivem pipiskéje Borka.
 De jó vagy, mint pecsenyéhez
 A savanyított ugorka.

Sugár Muki.

Talányok.

I.

Csak két tagból állok,
 Rosznak ellenállok.

Első tagom: nyujtva
 Kerüld futván futva;
 Tétlen is cselekszik,
 Most sokat verekszik
 S dicsőíti német,
 Ott a Rajna mellett.
 Utó tagom: haszna;
 Betegnek mihaszna!
 Jó a patikusnak,
 Biztos a doctornak.
 Hogy ha lefejeztél,
 Multa emlékezzél,
 Kérd a magas eget,
 Hogy e szegény nemzet
 Ne vergődjék benne,
 Megfizetve büne!
 Egészem: hatalma
 Világot uralja;
 Boldog lesz a haza
 Ha mindig megtartja.

II.

(IS IS) SÉG most SÉG.

(Megfejtési határidő febr. 2.)

Mult számunkban közlött talány megfejtése: **Kéményseprő.** Helyesen fejtették meg. Kovács Pál. Ujhely, Safranovics F. Ujhely, Mezei Ernő Ujhely, Füzy Kálmán Agárd, Szabó Gábor Mád: továbbá Albert Ilka, Veisz Sarolta és Spilenberg Zsófia asszonyság.

Nyílt tér. *)

Nyilatkozat. Miután folyó évi januárhó 14-én erkölcsi helytelen magam viselete folytán oly scandalumot vittem véghez, mely által nem csak a joghallgató ifjuságot compromitáltam a tisztelt közönség megbotránkoztatására, hanem annak egyik tagját Jármy Eleket érzékenyen megsértettem:

Elősmerem, hogy lovagias ember módjára az említett jegász urnak elégtételt nem adhatok.

Előttünk: Szabó Zsigmond.
 Pécsy Endre.
 Naményi Pál.

*) E rovatban közltekért nem felelős a Szerk.

KOLENER JÓZSEF,
 kiadótárs.

IFJ. FARKAS LAJOS,
 szerkesztőtárs.

BORÚTH ELEMÉR,
 felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Czég-változtatás.

Van szerencsém ezennel a t. cz. közönség tudomására hozni, — miként én apjokom Deutsch József úrtól a s. a. ujhelyi fiókkereskedésében a fűszer-árak osztályát átvéven — azt ezután csonkittatlanul egyedül saját rovásomra vezetendem.

A kassai ügynökségi üzletem fennállása ideje alatt elég alkalmam volt — a legelső — legjobb s leghitelesebb forrásokkal szorosabb üzleti összeköttetéseket szerezhetni, — mely összeköttetésem lehetőségessé teendik nekem a t. cz. vevő közönség várakozásainak mindenképpen a legkielégítőbben megfelelni, — mit elérni annyival is inkább reméllek, — mivel főtörekvésem oda leendő irányozva, hogy az évek hosszú során át apjokomba helyezett nagyrabecsült bizalmat magam részére is kiérdemelhessem.

Különösen iparkodni fogok t. cz. vevőimnek mindenkoron a legfinomabb s legjobb árakkal szolgálhatni, — hogy ekként az elődöm által kiérdemelt bizalmat a maga épségében továbbra is megtarthassam.

A fűszer s vegyes kereskedési szakmába eső árucikkeken felül egy állandó raktárt tartandok a **legfinomabb delicatessesekből**; u. m. különféle legfinomabb sajtok, — valódi veronai salámi, — westphaliai sódar, — angolnák — muszka és olajos sardinák — valódi francia- és angol mustárból sat. sat. — továbbá igazi jamaicai Rum és legfinomabb peccói theából; — nemkülönben állandó válogatott árutáram leendő valódi francia pezsgők és bordeauxi borokból, valamint a legfinomabb lél italokból is.

Jelentem továbbá: miszerint mindennemű ezüst pénzeket a bécsi börze árfolyama szerint, minden levonás nélkül beváltok.

„DEUTSCH JOSEF VEJE“
ezége alatt
SILBERBERG SOMA.

Azon általános ohajnak, hogy saját lisztkészítményeim S. a. Ujhelyben ismét egy rakhelylyel birjanak — engedve, — van szerencsém a t. cz. közönséget ezennel értesíteni, miként

„DEUTSCH JÓZSEF VEJE“

s. a. ujhelyi czégü kereskedésben egy raktárt állítottam fel, — holott is a legkitűnőbb hevesi buza s rozsból készített liszt és kásadara műgyártmányaim — gőzmalmai árak mellett — a fuvar költség hozzászámítása nélkül — fognak árultatni.

Lisztkészítményeim — melyek Triest, Német- s Franciaország, — sőt Brasi- liában is a legnagyobb kellendőségben részesülnek — S. a. Ujhelyben is eléggé ismeretesek, — azokat tehát — annyival is inkább — mivel kitűnő erősségük s beltartalmuk által minden másfélét felülmulnak — e helyütt ujjolag dicsérnem szükségtelen.

Teljes tisztelettel

Schwarz István,
az egri gőzmalom tulajdonosa.

megfejtés:
Kovács
Erő Uj
Mád: te
berg Zs

árhó 14-é
n oly scar
csak a jog
telt közö
egyik tag
am:
módjára s
stok.
Zsigmond.

Szék

EMÉR,
tulajdonos

HIRDETÉSEK.

Haszonbérlet.

Tisza Vilma özv. báró Luzsénszky Pálné ő méltósága Zemplénmegye Szécs-Keresztur községe határában fekvő birtoka, folyó 1871. évi ápril hó 1-ső napjától 6 évre bérbe adatik.

A birtok terjedéke és tartozéka:

1. szántó földekben 1605 hold és $\frac{552}{1100}$ ööl
2. rétekben 212 kaszás —
3. 2186 hold erdőben — az 1—12 évi vágások kivételével — szabad legelés; — megjegyezve, hogy a legelő kitűnő s a birtokhoz aránylag feleslegesen nagy kiterjedésű.

4. A bérlő részére kényelmes lakás — nagy s kitűnő gyümölcsös és ültetvényekre való kert, továbbá minden szükséges gazdasági épületek, ezek közt szesz-gyári épület is.

5. **Átadandó felszerelés** — fundus instructus — 809 darab finom birka juh — 4 pár ökör és gazdasági szerszámok; —

őszi vetés: — ugarban 3-szor szántva 224. $\frac{11}{16}$ köből tiszta buza, ebből 154. $\frac{12}{16}$ köből friss trágyában; — ugyancsak ugarban és 3-or szántva 136. $\frac{10}{16}$ köből gabona vetés; —

átadandó lesz még 75 köből árpa, — 75 köből zab vetés és 200 köből krumpli.

Haszonbérlő bánat pénztől 8000 frtot köteles letenni, — mely összeg 6% kamataival a bérleti idő alatt évenként egyenlő részletekben leendő a bérösszeg rovására betudandó; — egy negyedévi bérrel egyenlő összeg azonban csak a bérlet leteltével — a leltár szerint át vett tárgyak visszaadása után fog bérlőnek visszafizettetni.

A bérleti feltételek iránti egyezkedésre s a szerződés megkötésére — a bérbe adó tulajdonos ő méltóságának alább nevezett rendszerinti ügyvéde van meghatalmazva.

Kelt S. a. Ujhelyben, január 12. 1871.

Vékey Gedeon,

ügyvéd.

Lakik S. a. Ujhelyben.

2-3

Pályázat.

A s. a. ujhelyi „Népbank“ megürült könyvelői egyelőre évi 600 o. ft. fizetéssel egybekötött állomására pályázat nyitattván, folyamodni kívánók felhivatnak, hogy eddigi alkalmaztatásuk és szakképzettségükről szóló bizonyítványaikkal ellátott kérvényeiket a f. 1871. év február 1-én alóli igazgatósághoz küldjék be.

S. a. Ujhely, 1871. évi jan. 5-én.

A s. a. ujhelyi népbank
igazgatósága.

2-2

Hirdetés.

Alábbirt több oldalról főszoállításoknak engedve a görög. kathol. egyházat érdeklő több fontos ügyek megvitatása és elintézése tekintetéből ez évi február hó 1-én S. a. Ujhelyben délelőtti 10 órakor a megyeház nagy termében megtartandó értekezletre úgy az illető gkath. egyházi mint világiakat tiszteletteljesen meghívja.

Fesztory Tamás,
zemp. gk. főesperes.

2-2

WEISZ MÓR
könyvnyomdája

S. a. Ujhelyben

ajánlja magát mindennemű

NYOMTATVÁNY

gyors és jutányos

készítésére.

Dttv - 25-21

241

B110

**ORSZÁGOS
SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR**

✱
**BIBLIOTHÈQUE
NATIONALE SZÉCHÉNYI**

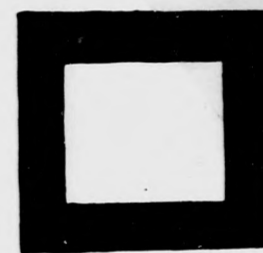
✱
**НАЦИОНАЛЬНАЯ
БИБЛИОТЕКА ИМ. СЕЧЕНИ**

Az eredeti nehezen olvasható, a nyomás elmosódott, a hátoldal nyomása átüt, az oldal restaurálva.

Az eredeti hiányos. /Részletes felsorolás a tekercs elején-végén található./

Az eredeti sérülése miatt a szöveg hiányos.

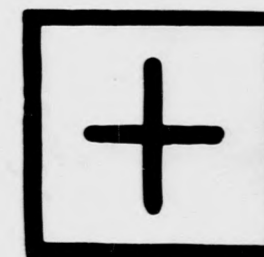
A hiányzó részek más könyvtár állományából vannak pótolva. /Részletes felsorolás a tekercs elején-végén./

Az eredetin tinta vagy ceruza aláhuzások, bejegyzések, tintafoltok találhatóak.

A tekercsben található hibás részek, esetleges hiányok pótlása.

Az eredeti színes

A befényképezett jelek a kötet felső részén, illetve a nyitás szerinti jobb- vagy baloldalon találhatóak.

AZ ESETLEGES PÓTLÁSOK A MŰ, A TEKERCS, ILLETVE AZ ÉVFOLYAM VÉGÉN TALÁLHATÓAK.

Készült:

1971

március

FÉNYKÉPEZTE

VARGA